

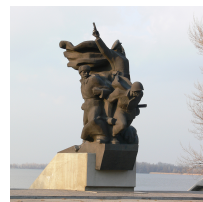
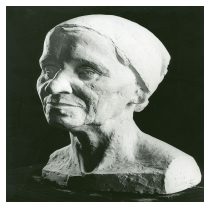
Л. В. Тверська

Небоженко Володимир Павлович

НЕБОЖЕНКО Володимир Павлович (06. 05. 1941, с. Богданівка Васильків., нині Синельників. р-ну Дніпроп. обл.) – скульптор. Батько Л. Соколової. Народний художник України (2000). Обл. премія ім. Г. Петровського (1975). Міжнар. літ.-мист. премія ім. Г. Сковороди (2018). Член НСХУ (1974). Закін. Київський художній інститут (1972; викл. В. Бородай, І. Макогон, В. Швецов). Учасник респ. (від 1968), обл. (від 1973) та всесоюз. (від 1971) мистецьких виставок. На творчій роботі. Використовує переважно бронзу, граніт. Гол. риса твор. методу Н. – здатність лаконіч. засобами відтворювати пластику худож. образів – характерна для укр. скульптури кін. 20 ст. особливість естет. концепції класич. реалізму. Деякі роботи зберігаються у Дніпров. худож. та істор. музеях, Нац. музеї Т. Шевченка (Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

фігурна композиція «Сурмач» (1968); портрети – «В. Зайцев» (1971), «Зв'язковий» (1972), «О. Бірюкова – студентка будзагону», «Комбайнер М. Циганок» (обидва – 1973), «Герой Соціалістичної Праці І. Кісенко» (1975), «Академік В. Моссаковський» (1976; надгробок – 2008), «Мати» (1976; 1984), «Т. Шевченко» (1991), «Дружина Вікторія» (2007), «Художник В. Матюшенко» (2009); пам'ятники – лікарю М. Семашку (1977), Невідомому офіцеру (1978, с. Поливанівка Магдалинів., нині Новомоск. р-ну Дніпроп. обл., співавт.), В. Чкалову (1981; обидва – арх. В. Положій), Т. Шевченку (1992), О. Полю (2002; обидва – арх. В. Положій, Дніпро), «Т. Шевченко-художник» (м. Прилуки Черніг. обл., 2007), кошовому отаману Головку (2010); монумент, присвяч. воїнам 152-ї стрілец. дивізії на місці форсування Дніпра в 1943 (1985; арх. В. Шульга, І. Кулик); погруддя – Т. Шевченка (1995; смт Кринички Дніпроп. обл., 2018), О. Гончара (2000); мемор. дошки – Лесю Курбасу (1998, Відень), скульптору К. Чеканьову (2004), нар. арт. України Г. Логвину (2008), нар. художнику України М. Кокіну (2011), М. Янгелю (2013), М. Сапожникову (2016; усі – Дніпро).

Рекомендована література

1. Бондар Л. Сила, що йде від землі // Прапор юності. 1975, 18 груд.;
2. Шелихова Н. Душа металла и камня // Днепр веч. 1977, 10 сен.;
3. Владимир Павлович Небоженко. Скульптура: Каталог. Дн., 1991;
4. Художники Дніпропетровщини: Альбом. Дн., 2004.

Бібліографічний опис:

Небоженко Володимир Павлович / Л. В. Тверська// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72686>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).